

Službeni list

Europske unije

C 401

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

4. listopada 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 401/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 401/02	Predmet C-375/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2021. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Sdruzhenie „Za Zemiata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel” – Hellenische Republik, NS/Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, TETS „Maritsa-iztok 2” EAD	2
2021/C 401/03	Predmet C-403/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2021. uputio Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumunjska) – SC NV Construct SRL/Județul Timiș	3
2021/C 401/04	Predmet C-409/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2021. uputio Vrhoven administrativen sad (Bugarska) – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”	4
2021/C 401/05	Predmet C-412/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2021. uputio Tribunalul Satu Mare (Rumunjska) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate	5
2021/C 401/06	Predmet C-431/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2021. uputio Finanzgericht Bremen (Njemačka) – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen	5
2021/C 401/07	Predmet C-493/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2021. uputio Court of Appeal (Irska) – K.M./The Director of Public Prosecutions	6

HR

Opći sud

2021/C 401/08	Predmet T-500/19: Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2021. – Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Proglašenje opoziva ranijeg nacionalnog žiga na osnovi kojeg je donesena pobijana odluka – Obustava postupka”)	7
2021/C 401/09	Predmet T-249/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. srpnja 2021. – SN/Parlament („Privremena pravna zaštita – Član Europskog parlamenta – Povrat naknada isplaćenih u okviru pokrivanja troškova parlamentarne pomoći – Zahtjev za suspenziju primjene – Povreda formalnih zahtjeva – Nedopuštenost – Nepostojanje hitnosti”)	7
2021/C 401/10	Predmet T-377/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Eurecna/Komisija	8
2021/C 401/11	Predmet T-379/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Vendrame/Komisija	9
2021/C 401/12	Predmet T-411/21: Tužba podnesena 8. srpnja 2021. — Alfa Acciai/Komisija	10
2021/C 401/13	Predmet T-414/21: Tužba podnesena 10. srpnja 2021. – Ferriere Nord/Komisija	11
2021/C 401/14	Predmet T-415/21: Tužba podnesena 10. srpnja 2021. – Banca Popolare di Bari/Komisija	13
2021/C 401/15	Predmet T-437/21: Tužba podnesena 20. srpnja 2021. – Greenwich Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB)	13
2021/C 401/16	Predmet T-450/21: Tužba podnesena 30. srpnja 2021. – Španjolska/Komisija	14
2021/C 401/17	Predmet T-485/21: Tužba podnesena 9. kolovoza 2021. – BNetzA/ACER	15
2021/C 401/18	Predmet T-491/21: Tužba podnesena 11. kolovoza 2021. – Mađarska/Komisija	17
2021/C 401/19	Predmet T-495/21: Tužba podnesena 13. kolovoza 2021. – Španjolska/Komisija	18
2021/C 401/20	Predmet T-505/21: Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products Import & Export (Oprema za distribuciju tekućina)	19

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 401/01)***Posljednja objava**

SL C 391, 27.9.2021.

Prethodne objave

SL C 382, 20.9.2021.

SL C 368, 13.9.2021.

SL C 357, 6.9.2021.

SL C 349, 30.8.2021.

SL C 338, 23.8.2021.

SL C 329, 16.8.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2021. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Sdruzhenie „Za Zemiata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel” – Hellenische Republik, NS/Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, TETS „Maritsa-iztok 2” EAD

(Predmet C-375/21)

(2021/C 401/02)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelji u kasacijskom postupku: Sdruzhenie „Za Zemiata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel” – Hellenische Republik, NS

Druge stranke u kasacijskom postupku: Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, TETS „Maritsa-iztok 2” EAD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 18. Direktive 2010/75/EU ⁽¹⁾ kao i člancima 13. i 23. Direktive 2008/50/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da nadležno tijelo prilikom ispitivanja zahtjeva za izuzeće u skladu s člankom 15. stavkom 4. Direktive 2010/75/EU mora procijeniti može li odobrenje izuzeća, uzimajući u obzir sve relevantne znanstvene podatke o onečišćenju okoliša, uključujući mjere u okviru odgovarajućeg programa za kvalitetu zraka u određenoj zoni ili aglomeraciji u skladu s člankom 23. Direktive 2008/50/EZ, ugroziti poštovanje standarda kvalitete okoliša?
2. Treba li članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 18. Direktive 2010/75/EU kao i člancima 13. i 23. Direktive 2008/50/EZ tumačiti na način da se nadležno tijelo prilikom ispitivanja zahtjeva za izuzeće u smislu članka 15. stavka 4. Direktive 2010/75/EU mora suzdržati od određivanja manje strogih graničnih vrijednosti emisije za onečišćujuće tvari u zraku iz postrojenja ako bi takvo izuzeće bilo protivno mjerama utvrđenim u odgovarajućem programu za kvalitetu zraka usvojenom za određenu zonu ili aglomeraciju u skladu s člankom 23. Direktive 2008/50/EZ te može ugroziti postizanje cilja da razdoblje prekoračenja normi kvalitete zraka bude što je kraće moguće?
3. Treba li članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 18. Direktive 2010/75/EU i člankom 13. Direktive 2008/50/EZ tumačiti na način da nadležno tijelo prilikom ispitivanja zahtjeva za izuzeće u smislu članka 15. stavka 4. Direktive 2010/75/EU mora procijeniti hoće li određivanje manje strogih graničnih vrijednosti emisije za onečišćujuće tvari u zraku iz postrojenja, uzimajući u obzir sve relevantne znanstvene podatke o onečišćenju okoliša, uključujući kumulativni efekt s drugim izvorima odgovarajuće onečišćujuće tvari, pridonijeti prekoračenju odgovarajućih normi

kvalitete zraka koje su u skladu s člankom 13. Direktive 2008/50/EZ utvrđene za određenu zonu ili aglomeraciju, i ako je odgovor potvrđan, mora li se suzdržati od odobrenja izuzeća koje bi ugrozilo postizanje standarda kvalitete okoliša?

- (¹) Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL 2010., L 334, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 15., str. 159.)
- (²) Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu (SL 2008., L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2021. uputio Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumunjska) – SC NV Construct SRL/Județul Timiș

(Predmet C-403/21)

(2021/C 401/03)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC NV Construct SRL

Javni naručitelj: Județul Timiș

Intervenijent: SC Proiect Construct Regiunea Transilvania SRL

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 58. Direktive [2014/24] (¹), načelo proporcionalnosti i načelo odgovornosti tumačiti na način da javni naručitelj ima pravo odrediti kriterije tehničke sposobnosti, odnosno ocijeniti potrebu uključivanja u dokumentaciju o nabavi ili isključivanja iz nje kriterija tehničke i stručne sposobnosti te sposobnosti obavljanja tehničke i stručne aktivnosti koja proizlazi iz odredbi posebnih zakona, za aktivnost u okviru ugovora o javnoj nabavi koja je manje važnosti?
2. Protivi li se načelima transparentnosti i proporcionalnosti automatsko uključivanje u dokumentaciju o nabavi kriterija kvalificiranosti koji proizlaze iz posebnih zakona primjenjivih na aktivnosti koje su povezane s ugovorom o javnoj nabavi koji treba dodijeliti, a ti zakoni nisu bili predviđeni u dokumentaciji o nabavi i javni naručitelj odlučio je da ih neće zahtijevati od gospodarskih subjekata?
3. Protivi li se članku 63. Direktive i načelu proporcionalnosti isključenje iz postupka [javne nabave] ponuditelja koji nije imenovao gospodarski subjekt kao podugovaratelja kako bi dokazao da su ispunjeni određeni kriteriji koji se odnose na tehničku i stručnu sposobnost i sposobnost obavljanja tehničke i stručne aktivnosti i proizlaze iz odredbi posebnih zakona koje nisu predviđene u dokumentaciji o nabavi, ako je predmetni ponuditelj odabrao drugi ugovorni oblik za uključivanje stručnjaka u ugovor o javnoj nabavi, odnosno ugovor o javnoj nabavi ili pružanju usluga, ili je dostavio njihovu izjavu o raspoloživosti? Ima li gospodarski subjekt utvrđivanja vlastite organizacije i ugovornih odnosa unutar grupe i postoji li mogućnost da se u ugovor o javnoj nabavi uključe i određeni pružatelji usluga ili dobavljači, s obzirom na to da taj pružatelj nije dio subjekata na čiju se sposobnost ponuditelj namjerava osloniti kako bi dokazao poštovanje relevantnih kriterija?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2021. uputio Vrhoven administrativni sud (Bugarska) –
DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”**

(Predmet C-409/21)

(2021/C 401/04)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven administrativni sud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: DELID EOOD

Druga stranka u kasacijskom postupku: Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 17. Uredbe br. 1305/2013 ⁽¹⁾ to da se nacionalnim propisom, kao što je članak 26. Naredbe br. 9/2015, kojim se postavlja uvjet prihvatljivosti podnositeljima zahtjeva koji traže potporu u okviru podmjere br. 4.1 „Ulaganja u poljoprivredna gospodarstva” mjere „Ulaganja u materijalnu imovinu” programa ruralnog razvoja za razdoblje 2014. – 2020., propisuje da se prije podnošenja zahtjeva za potporu mora dostaviti potvrda o registraciji poljoprivrednog gospodarstva za držanje životinja na ime podnositelja zahtjeva kao dokaz o obavljanju djelatnosti držanja životinja na poljoprivrednom gospodarstvu kojim upravlja u smislu članka 4. Uredbe br. 1307/2013 ⁽²⁾ ili je za potrebe ciljeva te uredbe dovoljno da dokaže da namjerava ishoditi potrebnu registraciju poljoprivrednog gospodarstva za držanje životinja na svoje ime?
2. Smatra li se da je uvjet iz nacionalnog propisa, kao što je članak 8. stavak 1. točke 2. Naredbe br. 9 od 21. ožujka 2015. o primjeni podmjere br. 4.1 „Ulaganja u poljoprivredna gospodarstva” mjere br. 4 „Ulaganja u materijalnu imovinu” programa ruralnog razvoja za razdoblje 2014. – 2020., prema kojem podnositelji zahtjeva moraju u trenutku podnošenja zahtjeva za potporu dokazati minimalan standardni rezultat predmetnog poljoprivrednog gospodarstva, koji ne može biti manji od 8000 eura u protuvrijednosti u levima (BGN), u skladu s ciljem financiranja u okviru mjere „Ulaganja u fizičku imovinu” u smislu članka 17. Uredbe br. 1305/2013, prioritetima Unije za ruralni razvoj na temelju članka 5. Uredbe br. 1305/2013 te pojmom standardnog rezultata gospodarstva u smislu Uredbe Komisije (EZ) br. 1242/2008 ⁽³⁾ od 8. prosinca 2008. o utvrđivanju tipologije Zajednice za poljoprivredna gospodarstva, koja je stavljena izvan snage?
3. Treba li u slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje smatrati da novoregistrirane poljoprivrednike u trenutku podnošenja zahtjeva za potporu u okviru mjere „Ulaganja u materijalnu imovinu” treba isključiti iz financijske potpore predviđene Uredbom br. 1306/2013 ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL 2013., L 347, str. 487. i ispravak 2016., L 130, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravak 2016., L 130, str. 7.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1242/2008 od 8. prosinca 2008. o uspostavljanju tipologije Zajednice za poljoprivredna gospodarstva (SL 2008., L 335, str. 3.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. i ispravci SL 2016., L 130, str. 6., SL 2017., L 327, str. 83. i SL 2018., L 233, str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2021. uputio Tribunalul Satu Mare (Rumunjska) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Predmet C-412/21)

(2021/C 401/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Satu Mare

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dual Prod SRL

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Prethodna pitanja

1. Mogu li se odredbe članka 48. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koje se odnose na načelo pretpostavke nedužnosti, u vezi s člankom 16. stavkom 1. Direktive 2008/118/EZ ⁽¹⁾, tumačiti na način da im se protivi pravna situacija poput one o kojoj je riječ u ovom slučaju, u kojoj se upravna mjera kojom se obustavlja odobrenje za obavljanje djelatnosti proizvodnje alkohola može izreći na temelju obične pretpostavke koja je predmet istrage u kaznenom postupku koji je u tijeku, a da nije donesena pravomoćna osuđujuća presuda u kaznenom postupku?
2. Treba li odredbe članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koje se odnose na načelo *ne bis in idem*, u vezi s člankom 16. stavkom 1. Direktive 2008/118/EZ, tumačiti na način da im se protivi pravna situacija poput one o kojoj je riječ u ovom slučaju, koja podrazumijeva da se dvije sankcije iste naravi koje se razlikuju samo [s obzirom na trajanje sankcija] izriču istoj osobi zbog istih djela (obustava odobrenja za obavljanje djelatnosti proizvodnje alkohola)?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2021. uputio Finanzgericht Bremen (Njemačka) – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen

(Predmet C-431/21)

(2021/C 401/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Bremen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X GmbH & Co. KG

Tuženik: Finanzamt Bremen

Prethodna pitanja

Trebaju li odredbe članka 43. Ugovora o EZ-u i članka 49. UFEU-a koji jamče slobodu poslovnog nastana (odnosno članak 49. Ugovora o EZ-u i članka 56. UFEU-a koji jamče slobodu pružanja usluga) tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis u skladu s kojim porezni obveznik mora, kod transakcija koje imaju prekogranični element, voditi evidencije o vrsti i sadržaju svojih poslovnih odnosa s povezanim osobama koje također sadrže ekonomsku i pravnu osnovu za nepristrani sporazum o cijenama i drugim poslovnim uvjetima s povezanim strankama, prema kojem ako porezni obveznik ne

podnese navedene evidencije na zahtjev poreznih tijela ili ako su dostavljene evidencije u biti neupotrebne, ne samo da postoji oboriva pretpostavka da su njegovi prihodi oporezivi u tuzemstvu, za čije utvrđivanje služe evidencije, viši od prihoda koje je prijavio i, ako u tom slučaju, porezno tijelo treba napraviti procjenu i ti prihodi se mogu utvrditi samo unutar određenog okvira, između ostalog jedino na temelju raspona cijena, pri čemu se taj okvir može koristiti na štetu poreznog obvezanika, nego se utvrđuje dodatak u iznosu od najmanje 5 %, a najviše 10 % obračunatog utvrđenog viška prihoda, ali ne manje od 5 000 eura, a u slučaju zakašnjelog podnošenja upotrebne evidencije najviše do 1 000 000 eura, ali ne manje od 100 eura po svakome cijelom danu prekoračenja roka, pri čemu se od određivanja dodatka može odustati samo ako se čini da je nepoštovanje obveza vođenja evidencije opravdano ili ako je povreda samo neznatna?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2021. uputio Court of Appeal (Irska) – K.M./The Director of Public Prosecutions

(Predmet C-493/21)

(2021/C 401/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: K. M.

Druga strana u žalbenom postupku: The Director of Public Prosecutions

Prethodna pitanja

1. Zahtijevaju li tekst članka 89. i/ili članka 90. Uredbe (⁽¹⁾), kao i zahtjevi proporcionalnosti koji proizlaze iz Povelje i prava Unije, da sud koji donosi osuđujuću presudu i izriče kaznu raspolaže diskrecijskom ovlašću za prilagodbu, izmjenu ili ublažavanje dosegala naloga za oduzimanje ulova i ribolovnih alata, osobito uzimajući u obzir okolnosti iz članka 89. i 90. Uredbe (EZ) br. 1224/2009?
2. Uzimajući u obzir mogući utjecaj automatskog i obvezatnog oduzimanja svog ulova i ribolovnih alata na kapetanovu egzistenciju, može li se smatrati da je nacionalna odredba, kao što je članak 28. stavak 5. točka (b) (⁽²⁾), koja nacionalnom sudu ne dopušta da ispita bilo kakav utjecaj na pravo osobe, koja je osuđena za prekršaj na temelju optužnice koji je protivan tom članku i Uredbi (osim u okviru utvrđivanja primjerenosti novčane kazne), da osigura vlastitu egzistenciju, u skladu s odredbama Uredbe i Povelje i pravom Unije, uzimajući u obzir temeljno pravo kapetana na obavljanje vlastite profesije?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i o stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006 (SL L 343, 22.12.2009., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 1., str. 113. i ispravak SL 2015., L 149, str. 23.)

(²) Zakon o morskom ribarstvu i pomorskoj nadležnosti iz 2006.

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2021. – Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN)

(Predmet T-500/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Proglašenje opoziva ranijeg nacionalnog žiga na osnovi kojeg je donesena pobijana odluka – Obustava postupka”)

(2021/C 401/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: F. Valentin, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Cora (Marne-la-Vallée, Francuska) (zastupnik: M. Georges-Picot, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. travnja 2019. (predmet R 2385/2016-1), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Cora i Coravin.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. srpnja 2021. – SN/Parlament

(Predmet T-249/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Član Europskog parlamenta – Povrat naknada isplaćenih u okviru pokrivanja troškova parlamentarne pomoći – Zahtjev za suspenziju primjene – Povreda formalnih zahtjeva – Nedopuštenost – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 401/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SN (zastupnik: P. Eleftheriadis, barrister)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene odluke Parlamenta od 21. prosinca 2020. o povratu neosnovano isplaćenog iznosa od 196 199,84 eura i obavijesti o terećenju br. 701000021, od 15. siječnja 2021., na osnovi te odluke.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Eurecna/Komisija**(Predmet T-377/21)**

(2021/C 401/10)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Eurecna SpA (Venecija, Italija) (zastupnik: R. Sciaudone, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 26. travnja 2021. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) kojom je Komisija, potvrđujući prethodnu odluku o odbijanju od 3. ožujka 2021., odbila tužiteljev zahtjev za pristup završnom izvješću i njegovim prilogima, koje je sastavio Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) po okončanju istrage OC/2019/0766;
- naloži Komisiji da dostavi OLAF-ovo izvješće i navedene priloge; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju posljedica koje proizlaze iz pristupa OLAF-ovom izvješću.

Tužitelj u tom smislu ističe da pobijanu odluku treba poništiti jer pristup OLAF-ovom izvješću, prema članku 10. stavcima 1., 2. i 4. Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾, ne može postati „javno dostupan”.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001.

Tužitelj u tom smislu ističe da je tuženik povrijedio članak 4. stavak 2. treću alineju Uredbe br. 1049/2001, kako ga tumači sudska praksa, u smislu da kada adresat OLAF-ova izvješća namjerava donijeti akte koji negativno utječu na zainteresirane osobe, potonje imaju pravo na pristup izvješću o kojem je riječ.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 i načela proporcionalnosti.

Tužitelj u tom smislu ističe da nikada nije zatražio prijenos osobnih podataka fizičkih osoba, zbog čega su eventualni osobni podaci prisutni u izvješću mogli biti zaštićeni vrlo učestalom radnjom prikriivanja podataka.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni i pogrešnom tumačenju članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001.

Tužitelj u tom smislu ističe da se pobijanu odluku mora poništiti jer tuženik nije konkretno provjerio je li u ovom slučaju mogao biti odobren djelomični pristup.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužitelj u tom smislu ističe da tuženik nije pružio nikakvo obrazloženje o primjenjivosti iznimke iz članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom isključenju javnog interesa za objavljivanje.

Tužitelj u tom smislu ističe da je tuženik pogrešno protumačio pravo na obranu kao puki interes stranke, propustivši uzeti u obzir da je tužitelj, kako bi udovoljio zahtjevu za povrat sredstava Glavne uprave za međunarodnu suradnju i razvoj (DG DEVCO), imao potrebu pristupa OLAF-ovom izvješću.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Vendrame/Komisija

(Predmet T-379/21)

(2021/C 401/11)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Michele Vendrame (Venecija, Italija) (zastupnik: R. Sciaudone, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 26. travnja 2021. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) kojom je Komisija, potvrđujući prethodnu odluku o odbijanju od 3. ožujka 2021., odbila tužiteljev zahtjev za pristup završnom izvješću i njegovim prilogima, koje je sastavio Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) po okončanju istrage OC/2019/0766;
- naloži Komisiji da dostavi OLAF-ovo izvješće i navedene priloge; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju posljedica koje proizlaze iz pristupa OLAF-ovom izvješću.

Tužitelj u tom smislu ističe da pobijanu odluku treba poništiti jer pristup OLAF-ovom izvješću, prema članku 10. stavcima 1., 2. i 4. Uredbe br. 1049/2001 (¹), ne može postati „javno dostupan”.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001.

Tužitelj u tom smislu ističe da je tuženik povrijedio članak 4. stavak 2. treću alineju Uredbe br. 1049/2001, kako ga tumači sudska praksa, u smislu da kada adresat OLAF-ova izvješća namjerava donijeti akte koji negativno utječu na zainteresirane osobe, potonje imaju pravo na pristup izvješću o kojem je riječ.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 i načela proporcionalnosti.

Tužitelj u tom smislu ističe da nikada nije zatražio prijenos osobnih podataka fizičkih osoba, zbog čega su eventualni osobni podaci prisutni u izvješću mogli biti zaštićeni vrlo učestalom radnjom prikriivanja podataka.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni i pogrešnom tumačenju članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001.

Tužitelj u tom smislu ističe da se pobijanu odluku mora poništiti jer tuženik nije konkretno provjerio je li u ovom slučaju mogao biti odobren djelomični pristup.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužitelj u tom smislu ističe da tuženik nije pružio nikakvo obrazloženje o primjenjivosti iznimke iz članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom isključenju javnog interesa za objavljivanje.

Tužitelj u tom smislu ističe da je tuženik pogrešno protumačio pravo na obranu kao puki interes stranke, propustivši uzeti u obzir da je pravo na obranu temelj vladavine prava te, kao takvo, osigurano i zajamčeno zajednici, a ne samo pojedincu.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 8. srpnja 2021. — Alfa Acciai/Komisija

(Predmet T-411/21)

(2021/C 401/12)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Alfa Acciai SpA (Brescia, Italija) (zastupnici: D. Fosselard, D. Slater i G. Carnazza, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- i. naloži Uniji, koju zastupa Komisija, plaćanje zatezних kamata na iznos od 7 175 000 eura po stopi koju utvrđuje Europska središnja banka (ESB) na glavne operacije refinanciranja, koja je bila na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca dospjeća, uvećanoj za tri i pol postotna boda, za razdoblje između 9. ožujka 2010. i 14. studenoga 2017., umanjene za kamate u iznosu od 260 968,15 eura koje je tužitelj već primio, dakle za iznos od 2 222 073,29 eura ili, podredno, plaćanje zatezних kamata izračunatih po kamatnoj stopi koju će Opći sud smatrati primjerenom;
- ii. naloži Uniji, koju zastupa Komisija, plaćanje zatezних kamata na iznos koji se traži u prethodnoj točki i., za razdoblje između 14. studenoga 2017. i datuma stvarne isplate po stopi koju utvrđuje ESB na glavne operacije refinanciranja, koja je bila na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca dospjeća, uvećanoj za tri i pol postotna boda ili, podredno, po kamatnoj stopi koju će Opći sud smatrati primjerenom;
- iii. podredno u odnosu na prethodnu točku ii., naloži Uniji, koju zastupa Komisija, plaćanje zatezних kamata na iznos koji se traži u točki i. za razdoblje između 2. ožujka 2021. i datuma stvarne isplate po stopi koju utvrđuje ESB na glavne operacije refinanciranja, koja je bila na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca dospjeća, uvećanoj za tri i pol postotna boda ili, podredno, po kamatnoj stopi koju će Opći sud smatrati primjerenom;
- iv. usto, ili podredno, poništi Obavijest Komisije od 30. travnja 2021., Ref. Ares(2021) 2904247;

— v. naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na zahtjev za naknadu štete, temelji se na Komisijinom pogrešnom izvršenju presude od 21. rujna 2017., *Ferriere Valsabbia i dr./Komisija* (C-86/15 P i C-87/15 P, EU:C:2017:717), protivno članku 266. stavku 1. UFEU-a i članku 41. stavku 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

U tom smislu tužitelj ističe da Komisija nije u cijelosti isplatila zatezne kamate na kaznu koja je naknađena nakon donošenja presude.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na zahtjev za poništenje, temelji se na povredi i pogrešnoj primjeni članka 266. i 296. UFEU-a. Povreda i pogrešna primjena članka 46. Statuta Suda Europske unije. Nedostatnost obrazloženja dopisa Komisije od 30. travnja 2021. Pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocjeni.

U tom smislu tužitelj ističe da dopis kojim je Komisija odbila isplatiti podnositeljima zahtjeva zatezne kamate, nije dostatno obrazložen te povrjeđuje načela u području zastare.

3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na zahtjev za poništenje, temelji se na povredi i pogrešnoj primjeni članka 266. UFEU-a i Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012⁽¹⁾.

U tom smislu tužitelj ističe da članak 85.a stavak 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002⁽²⁾, na koji se Komisija pozvala u svojem dopisu od 30. travnja 2021., u trenutku naknade kazne više nije bio na snazi te stoga nije više bio primjenjiv.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.)

Tužba podnesena 10. srpnja 2021. – Ferriere Nord/Komisija

(Predmet T-414/21)

(2021/C 401/13)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Italija) (zastupnici: W. Viscardini, G. Donà i B. Comparini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

1. (a) naloži (na temelju članka 266. stavka 2., članka 268. i članka 340. stavka 2. UFEU-a) Europskoj uniji, koju zastupa Europska komisija, plaćanje iznosa od 1 096 814,68 eura (ili, podredno, drugog iznosa koji eventualno odredi Opći sud, ako po potrebi primijeni stopu koja se razlikuje od dolje navedene) – iznosa koji proizlazi iz primjene stope (od 1 %) refinanciranja Europske središnje banke (ESB) koja je bila na snazi 9. ožujka 2010. uvećane za tri i pol postotna boda, za razdoblje od 9. ožujka 2010. do 25. listopada 2017. (umanjenih za iznos od 129 847,10 eura koji je već isplaćen na ime „obračunate” kamate) – kao naknade štete koju je društvo Ferriere Nord S.p.A. pretrpjelo zbog neplaćanja (protivno članku 266. stavku 1. UFEU-a) zateznih kamata koje se duguju po osnovi novčane kazne

(izrečene odlukama Europske Komisije C(2009) 7492 def. od 30. rujna 2009. i C(2009) 9912 def. od 8. prosinca 2009.) koju je on privremeno platio 9. ožujka 2010. i koju je Europska komisija vratila 25. listopada 2017. nakon donošenja presude Suda od 21. rujna 2017. u predmetu C-88/15 P;

i slijedom toga

- (b) naloži Europskoj uniji, koju zastupa Europska komisija, plaćanje dodatnog iznosa na ime kapitalizacije iznosa naknade štete iz gore navedene točke (a), počevši od 25. listopada 2017. (ili, podredno, drugog datuma koji eventualno odredi Opći sud) do datuma stvarne i potpune isplate, koji se računa prema stopi koju utvrđuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za tri i pol postotna boda (ili, podredno, prema drugoj stopi koju eventualno utvrdi Opći sud);
2. poništi (na temelju članka 263. UFEU-a) dopis Europske komisije (Glavne uprave za proračun) Ares (2021)2904048 od 30. travnja 2021.;
 3. u svakom slučaju, naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga od kojih se prvi odnosi na naknadu štete (1.), a drugi na poništavanje pobijanog dopisa (2.).

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitom postupanju Komisije povredom članka 266. stavka 1. UFEU-a (kao i članka 83. Uredbe br. 1268/2012 ⁽¹⁾ i/ili, prema potrebi, članka 86. Uredbe br. 2342/2002 ⁽²⁾)
 - Tužitelj u tom smislu ističe da je Komisija, kako bi se u potpunosti izvršila (u smislu članka 266. stavka 1. UFEU-a) presuda Suda od 21. rujna 2017. u predmetu C-88/15 P (kojom je poništena odluka iz 2009. o utvrđenju na temelju članka 101. UFEU-a), bila dužna naknaditi društvu Ferriere Nord ne samo novčanu kaznu koja je privremeno plaćena 2010., nego i odgovarajuće zatezne kamate koje se računaju prema stopi utvrđenoj člankom 83. stavkom 2. točkom (b) Uredbe br. 1268/2012, odnosno stopi koju utvrđuje ESB za svoje glavne operacije refinanciranja, koja je bila na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca dospijea, uvećanoj za tri i pol postotna boda. Komisija je naime 25. listopada 2017. na ime kamata isplatila samo one „obračunate” u smislu članka 90. stavka 4. Uredbe br. 1268/2012, kao prinos ostvaren na bankovnom računu na koji je privremeno uplaćen iznos novčane kazne. Neplaćanje zateznih kamata predstavlja povredu primarnog zakonodavstva Unije (članak 266. stavak 1. UFEU-a), koja ima za posljedicu izvanugovornu odgovornost Komisije. Iznos naknade štete koji se duguje zbog gore spomenutih razloga morat će biti predmet kapitalizacije od dana kada su isplaćene samo „obračunate” kamate do dana stvarne isplate.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 46. Statuta i, posljedično, članka 266. stavka 1. UFEU-a (kao i članka 83. Uredbe br. 1268/2012 i/ili, po potrebi, članka 86. Uredbe br. 2342/2002)
 - Tužitelj u tom smislu ističe da je dopisom od 30. travnja 2021. Komisija utvrdila da ne može / ne želi udovoljiti zahtjevu za naknadu štete koji je podnijelo društvo Ferriere Nord na temelju članka 46. Statuta Suda jer je njime predviđeni zastarni rok od pet godina dospio, s obzirom na to da je, prema mišljenju institucije, događaj koji je doveo do utvrđivanja vlastite izvanugovorne odgovornosti (dakle, trenutak kada zastarni rok počinje teći) nastupio privremenim plaćanjem novčane kazne do kojeg je došlo 2010. Društvo Ferriere Nord s druge strane ističe da je događaj povodom kojega se utvrđuje odgovornost činjenica da 25. listopada 2017., kada je novčana kazna vraćena provedbom presude iz 2017., Komisija nije isplatila zatezne kamate predviđene člankom 83. Uredbe br. 1268/2012, ograničivši se samo na plaćanje kamata „obračunatih” na temelju članka 90. iste uredbe. Takva povreda članka 266. stavka 1. UFEU-a predstavlja nezakonito postupanje Komisije i određuje njezinu izvanugovornu odgovornost, pa stoga od trenutka takve povrede počinje teći petogodišnji zastarni rok predviđen člankom 46. Statuta.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.)

Tužba podnesena 10. srpnja 2021. – Banca Popolare di Bari/Komisija**(Predmet T-415/21)**

(2021/C 401/14)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Banca Popolare di Bari SpA (Bari, Italija) (zastupnici: A. Zoppini, G. Roberti, I. Perego i G. Parisi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Uniji, koju zastupa Komisija, da tužitelju isplati iznos od 280 milijuna eura na ime naknade imovinske štete, kao i odgovarajući iznos za naknadu neimovinske štete uzrokovane Odlukom Komisije (EU) 2016/1208 od 23. prosinca 2015. o državnoj potpori SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) koju je Italija dodijelila banci Tercas;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi razlog temelji se na nezakonitosti Komisijina postupanja

- U tom pogledu se ističe da je došlo do dovoljno ozbiljne povrede s obzirom na to da Komisija kod donošenja odluke: nije raspolagala nikakvom marginom prosudbe jer je članak 107. stavak 1. UFEU-a precizna i bezuvjetna odredba s izravnim učinkom; počinila je očitu pogrešku u ocjeni. Osim toga, Komisija je svoju odluku utemeljila na nedostatnim dokazima te je pogrešno protumačila sudsku praksu Općeg suda Europske unije (predmet Italija i dr./Komisija, T-98/16, T-196/16 i T-198/16) i Suda (predmet Komisija/Italija i dr., C-425/19 P).
- Odredbe koje su prekršene odlukom su odredbe koje dodjeljuju prava pojedincima, te je ona u suprotnosti sa slobodom poslovnog nastana i temeljnim pravom na dobru upravu.

2. Drugi razlog temelji se na imovinskoj i neimovinskoj šteti uzrokovanoj tužitelju nezakonitim postupanjem Komisije

- U tom pogledu se ističe da je Komisijina odluka odlučujući faktor koji je doveo do toga da klijenti izgube povjerenje u banku i do gubitaka koje je snosila, u nedostatku drugih čimbenika koji tome doprinose; Komisija je spriječila projekt integracije Tercasa i Caripe i projekt intervencije Fonda Interbancario di Tutela dei Depositi (Međubankarski fond za zaštitu depozita, FITD).

Tužba podnesena 20. srpnja 2021. – Greenwich Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB)**(Predmet T-437/21)**

(2021/C 401/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: R. Zammitt, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije GREENWICH POLO CLUB – Prijava za registraciju br. 17 791 153

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. svibnja 2021. u predmetu R 300/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i naloži registraciju spornog žiga u odnosu na sporne proizvode (kao i na preostale proizvode), ili podredno, da predmet vrati EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži snošenje troškova koji su tužitelju nastali u vezi sa žalbom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 30. srpnja 2021. – Španjolska/Komisija

(Predmet T-450/21)

(2021/C 401/16)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: S. Jiménez García i J. Rodríguez de la Rúa Puig, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2021/988 od 16. lipnja 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se odnosi na određene rashode Kraljevine Španjolske.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu provjere točnosti izračuna potpore, uključujući primjenu administrativnih kazni (ključna kontrola), pri čemu je Komisijino tumačenje članka 31. stavka 3. Delegirane uredbe br. 640/2014 ⁽²⁾, u vezi s člankom 53. stavkom 4. Delegirane uredbe br. 639/2014 ⁽³⁾, protivno načelu proporcionalnosti.

Taj je tužbeni razlog podijeljen na četiri dijela (A-D):

- A: Neopravdano izricanje administrativnih kazni zbog neispunjavanja zahtjeva za identifikaciju i registraciju životinja prije datuma koji je odredila država članica, u skladu s člankom 31. stavkom 3. Delegirane uredbe br. 640/2014, u vezi s člankom 53. stavkom 4. Delegirane uredbe br. 639/2014.
 - B-D: Neopravdano izricanje administrativnih kazni iz članka 31. stavka 3. Delegirane uredbe 640/2014 za životinje u odnosu na koje je *a priori* utvrđena nesukladnost identifikacije i registracije tijekom administrativne kontrole svih spisa zahtjeva za državnu potporu države članice koja, poput Kraljevine Španjolske, u skladu s člankom 21. stavkom 4. Provedbene uredbe br. 809/2014 ⁽⁴⁾, primjenjuje sustav „bez zahtjeva” koji po svojoj prirodi isključuje svaki rizik za EFSJP.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na pravilnu izradu statističkih podataka o kontroli na terenu dovoljne kvalitete (ključna kontrola), uključujući veličinu nasumičnog uzorka i učinkovitost analize rizika, u skladu s člankom 34. Provedbene uredbe br. 809/2014.

⁽¹⁾ SL 2021., L 218, str. 9.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 640/2014, od 11. ožujka 2014., o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost (SL 2014., L 181, str. 48.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 639/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike te o izmjeni Priloga X. toj Uredbi (SL 2014., L 181, str. 1.).

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (SL 2014., L 227, str. 69. i ispravak SL 2019., L 68, str. 16.).

Tužba podnesena 9. kolovoza 2021. – BNetzA/ACER

(Predmet T-485/21)

(2021/C 401/17)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post i Eisenbahnen (BNetzA) (Njemačka) (zastupnici: U. Karpenstein i K. Reiter, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku br. A-001-2021 (konsolidiranu) tuženikova Odbora za žalbe od 28. svibnja 2021. (pobijana odluka),
- podredno, u slučaju da Sud u cijelosti ne poništi pobijanu odluku, poništi tu odluku u dijelu u kojem se njome potvrđuje dijelove i odredbe tuženikove odluke br. 30/2020 od 30. studenoga 2020.:
 - (i) članak 1., stavak 1., drugu rečenicu, članak 2., stavak 2. točki (j) i članak 3. priloga I;
 - (ii) članak 7. priloga I;
 - (iii) članak 12., stavak 2. priloga I;

(iv) sve dijelove i odredbe koji se izrijeckom odnose na odredbe navedene u točkama (i) do (iii).

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je proširenje metodologije za raspodjelu troškova na elemente mreže koji nisu elementi mreže između zona nespojivo sa zahtjevima iz članka 16. stavka 13. Uredbe (EU) 2019/943 ⁽¹⁾ i članka 74. Uredbe (EU) 2015/1222 ⁽²⁾. U svakom slučaju nedostaje potrebna pravna osnova. U najmanju ruku je područje primjene metode raspodjele troškova pogrešno izveden iz zahtjeva operativne sigurnosti i načela onečišćivač plaća.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da zabrana netiranja osobito krši članak 16. stavak 11. i 13. Uredbe (EU) 2019/943. Uz to čini metodu raspodjele troškova samom po sebi proturječnom.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je tuženikovo utvrđivanje, na temelju vlastitih kriterija, privremene razine tolerancije za legitimne tokove petlje formalno i materijalno u suprotnosti s pravom Unije. Formalno, tuženik krši odgovornost operatora prijenosnog sustava i nacionalnih regulatornih tijela za utvrđivanje razine tolerancije. Osim toga, on utvrđuje privremenu razinu tolerancije, iako nedostaje analiza razine legitimnih tokova petlje od strane operatora prijenosnog sustava koja se zahtijeva prema članku 16. stavku 13. podstavku 2. Uredbe (EU) 2019/94. U materijalnom smislu, metoda raspodjele troškova krši zahtjev utvrđen u članku 16. stavku 13. podstavku 2. Uredbe (EU) 2019/943 o definiranju pojedinačnih razina tolerancije za „svaku pojedinačnu granicu zone trgovanja” utvrđivanjem jedinstvene razine koja je jednako podijeljena između zona trgovanja tokova petlje. U najmanju ruku utvrđenoj privremenoj razini tolerancije nedostaje potrebna pravna osnova.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da prioritarna uporaba tokova petlje nad unutarnjim tokovima na kojima se temelji metoda raspodjele troškova radi utvrđivanja uzroka zagušenja mreže krši članak 16. stavak 13. Uredbe (EU) 2019/943. Osim toga, postavlja pogrešne poticaje. Također je nespojiva s načelom pravičnosti i zabranom diskriminacije.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je metoda raspodjele troškova suprotna pravu Unije barem na temelju provođenja opće ocjene koja se zahtijeva. Široko područje primjene, zabrana netiranja, pogrešna razina tolerancije i davanje prednosti tokovima petlje u odnosu na unutarnje tokove međusobno su povezani i međusobno se potenciraju. U najmanju ruku gledano u cjelini, doveli su do kršenja načela onečišćivač plaća, zabrane diskriminacije i načela pravičnosti. Osim toga, metoda raspodjele troškova nespojiva je, barem po svom ukupnom učinku, sa ciljem Unije koji je povećati udio obnovljivih izvora energije. Općenito, metoda raspodjele troškova je nerazmjerna i u svakom slučaju nema potrebnu pravnu osnovu.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je bezuvjetna obveza operatora prijenosnog sustava sadržana u metodi raspodjele troškova da u roku od dvanaest mjeseci od implementacije metode raspodjele troškova izradi prijedloge promjena i dostavi ih regulatornim tijelima na odobrenje krši članak 16. stavak 13. Uredbe (EU) 2019/943 i čl. 74. stavak 6. točku (b) u vezi s člankom 9. stavkom 13. Uredbe (EU) 2015/1222.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2019/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o unutarnjem tržištu električne energije (SL 2019., L 158, str. 54.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) 2015/1222 od 24. srpnja 2015. o uspostavljanju smjernica za dodjelu kapaciteta i upravljanje zagušenjima (SL 2015., L 197, str. 24.).

Tužba podnesena 11. kolovoza 2021. – Mađarska/Komisija**(Predmet T-491/21)**

(2021/C 401/18)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke**

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i G. Koós G., agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2021/988 od 16. lipnja 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se odnosi na Mađarsku i isključuje iz financiranja Unije potpore u okviru Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj za financijske godine 2016. do 2019. zbog nedostatka ključne kontrole (Ruralni razvoj EPFRR — mjere u šumarstvu).
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prema mađarskoj vladi, Komisija pogrešno tumači članak 30. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽²⁾ i članak 28. stavak 1. točku (b) Provedbene uredbe (EU) br. 809/2014. ⁽³⁾ Mađarska vlada smatra da obrazloženje iz točke 3.4.2 dokumenta s objašnjenjima Europske komisije pod naslovom „Načini izračuna premija za ruralni razvoj radi izbjegavanja dvostrukog financiranja”, u verziji iz veljače 2017., nije u skladu s navedenim odredbama. Dokument s objašnjenjima nije pravno obvezujuć i tumačenje koje zagovara također nije u skladu s pravom Unije.

U prilog osnovanosti tužbe mađarska vlada ističe u biti jedan tužbeni razlog. Prema njezinu mišljenju članak 30. Uredbe (EU) 1306/2013 i članak 28. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 809/2014 ne zahtijevaju uspostavu odgovarajuće provjere dvostrukog financiranja do kojeg bi moglo doći kao rezultat potpora dodijeljenih za ozelenjivanje i pošumljavanje, imajući na umu da, prema odredbama prava Unije koje su sada na snazi, ne postoji opravdani rizik od dvostrukog financiranja u pogledu potpora dodijeljenih za ta dva područja.

Kako bi potkrijepila tu tvrdnju, mađarska vlada kao prvo nastoji dokazati da troškovi financiranja za pošumljavanje i za ozelenjivanje imaju potpuno drugačiji cilj potpore. Nadalje, mađarska vlada u svojoj tužbi navodi da je potpuno različit kontekst tih dvaju potpora. Kriteriji dopuštenosti su različiti u pogledu svake od te dvije potpore i područja prihvatljivih troškova nisu usporediva.

Naposljetku, mađarska vlada smatra da Europska komisija pogrešno tumači opseg opće zabrane dvostrukog financiranja iz članka 30. Uredbe (EU) 1306/2013 i ne uzima u obzir da propisi Unije koji su na snazi ne propisuju izričito da potpora dodijeljena za pošumljavanje i za ozelenjivanje predstavlja dvostruko financiranje.

⁽¹⁾ SL 2021, L 218, str. 9.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. i ispravci SL 2016., L 130., str. 6., SL 2017., L 327, str. 83. i SL 2018., L 233, str. 3.).

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (SL 2014, L 227, str. 69. i ispravak SL 2019., L 68, str. 16.).

Tužba podnesena 13. kolovoza 2021. – Španjolska/Komisija**(Predmet T-495/21)**

(2021/C 401/19)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: L. Aguilera Ruiz i M. J. Ruiz Sánchez, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2021/988 od 16. lipnja 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾, (priopćeno pod brojem dokumenta C(2021) 4118), u dijelu u kojem se odnosi na Kraljevinu Španjolsku u okviru istrage koja se odnosi na Agenciju za plaćanje Baskije, spis br. AA/2018/003/ES/RLF u pogledu neto iznosa od 2 056 473,43 eura.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na to da je paušalni ispravak određen u neto iznosu od 2 056 473,43 eura protivan članku 5. Delegirane uredbe (EU) br. 640/2014 ⁽²⁾ i člancima 28. i 29. Provedbene uredbe (EU) br. 809/2014 ⁽³⁾. Komisija je počinila očitu pogrešku kada je ocijenila nedostatak u kontroli ključnim za učinkovitost unakrsnih provjera i kakvoće geografskog informacijskog sustava za identifikaciju poljoprivrednih parcela (GISIPP).

Komisija je pomiješala konkretna odstupanja utvrđena u postupku računalne provjere fotointerpretacije koja odgovara sustavu GISIPP i naknadnim provjerama *in situ* koje se odnose na četiri nasumično odabrane parcele, s rezultatima programiranih provjera na terenu koje odgovaraju provjerama parcela s pro rata koeficijentom dopuštenosti u 2016., 2017. i 2018. godini, provedenima u okviru plana mjera radi poboljšanja ažuriranja GISIPP-a. Iako se radi o različitim i odvojenim ažuriranjima, Komisija je došla do zajedničkog zaključka ekstrapoliranjem rezultata jednog i drugog ažuriranja kako bi primijenila pobijani ispravak koji tužitelj smatra pogrešnim i neproporcionalnim.

2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na Komisijinu povredu smjernica za izračun financijskih ispravaka u okviru postupaka potvrde o sukladnosti i financijskog poravnanja računa (C(2015) 3675, od 8. lipnja 2015.), iz kojih proizlazi da je paušalni ispravak neopravdan s obzirom na to da nije bilo nedostataka u unakrsnim provjerama i da je rizik Fonda zbog nedostataka u kontrolama na terenu bio kvantificiran u okviru postupka. Tužitelj, osim što tvrdi da nije bilo nedostataka u unakrsnim provjerama koje bi opravdale primijenjeni ispravak, smatra da je u pogledu kontrola na terenu Komisija pogrešno primijenila paušalni ispravak jer je rizik za Fond bio identificiran i kvantificiran u okviru postupka.

⁽¹⁾ SL 2021., L 218, str. 9.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 640/2014 od 11. ožujka 2014., o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost (SL 2014., L 181, str. 48.).

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (SL 2014., L 227, str. 69. i ispravak SL 2019., L 68., str. 16.).

Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products Import & Export (Oprema za distribuciju tekućina)

(Predmet T-505/21)

(2021/C 401/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: T. Wuttke, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1 431 829-0010

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. lipnja 2021 u predmetu R 1003/2018-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- izmijeni pobijanu odluku na način da:
 - dopusti tužiteljevu žalbu,
 - u cijelosti odbije tužiteljev zahtjev ICD 10 296 za proglašenje ništavosti pobijanog dizajna,
 - naloži podnositelju zahtjeva za proglašenje ništavosti da snosi tužiteljeve troškove nastale u postupku pred žalbenim vijećem i Odjelom za poništaje;
- naloži podnositelju zahtjeva za proglašenje ništavosti da snosi tužiteljeve troškove i pristojbe.

Tužbeni razlozi

- povreda načela istaknutih u presudi od 24. ožujka 2021., Lego/EUIPO – Delta Sport Handelskontor (Kocke za gradnju iz kompleta igrački za gradnju) (T-515/19, neobjavljena, EU:T:2021:155);
 - povreda načela istaknutih u presudi od 8. ožujka 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
 - povreda članka 8. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
 - pogrešno tumačenje prijave patenta EP 3 005 948 A2 i tužiteljeve višestruke prijave dizajna br. 1 431 829-0001-0010.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR